

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 328

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 noiembrie 1994

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
104.	—	★	
—	—	Decizia nr. 88 din 3 octombrie 1994	5-6
223.	—	★	
—	—	Decizia nr. 89 din 3 octombrie 1994	6-7
HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
25.	—	796.	—
—	—	—	—
Hotărâre privind numirea domnului Sorin Popescu	—	la Hotărârea Guvernului nr. 283/1993.....	7
în funcția de președinte al Secției de evidență oficială	—	808.	—
a legislației și documentare a Consiliului Legislativ	2	—	—
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 19 din 14 martie 1994	2-3	—	—
Decizia nr. 96 din 21 octombrie 1994	4-5	—	—
		—	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind declararea ca municipii a unor orașe

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se declară ca municipii următoarele orașe:
Aiud — județul Alba; Câmpulung — județul Argeș; Dorohoi
— județul Botoșani; Râmnicu Sărat — județul Buzău;
Medgidia — județul Constanța; Caracal — județul Olt;

Reghin — județul Mureș; Câmpina — județul Prahova;
Fălticeni — județul Suceava; Rădăuți — județul Suceava.

Art. 2. — Anexa la Legea nr. 2/1968 privind organizarea
administrativă a teritoriului României se modifică în mod
corespunzător.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 10 noiembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 24 noiembrie 1994.
Nr. 104.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind declararea
ca municipii a unor orașe**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind declararea ca municipii a unor orașe și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 22 noiembrie 1994.
Nr. 223.

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

H O T Ă R Ă R E**privind numirea domnului Sorin Popescu
în funcția de președinte al Secției de evidență oficială
a legislației și documentare a Consiliului Legislativ**

În temeiul art. 7 alin. (2) din Legea nr. 73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Sorin Popescu se numește în funcția de președinte al Secției de evidență oficială a legislației și documentare a Consiliului Legislativ.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 23 noiembrie 1994.
Nr. 25.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 19*)

din 14 martie 1994

Victor Dan Zlătescu — președinte
Ion Filipescu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Ioan Griga — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

inculpata Udvar Maria Laura, în cauza ce formează obiectul Dosarului nr. 1659/1993 al Tribunalului Bihor.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 9 martie 1994, în prezența procurorului și în lipsa părților, care, deși legal citate, nu s-au prezentat, și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, pronunțarea fiind amânată pentru astăzi, 14 martie 1994.

Pe rol pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Codul penal, invocată de

*) A se vedea Decizia nr. 96 din 21 octombrie 1994, publicată în continuare la pag. 4—5.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Sentința penală nr. 1454 din 18 septembrie 1992 a Judecătoriei Oradea, inculpata Udvar Maria Laura a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunii de furt în paguba avutului obștesc, reținându-se în sarcina sa însușirea unor cantități de vopsele și pigmenți, în dauna Societății Comerciale „Sinteza” — S.A. Oradea.

Împotriva acestei sentințe, inculpata a declarat recurs, iar la termenul de judecată din 10 februarie 1993 a invocat în fața Tribunalului Bihor excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 224 din Codul penal, susținând că, întrucât art. 135 alin. (2) din Constituție recunoaște numai două forme de proprietate — publică și privată —, prevederile din Codul penal în baza cărora a fost condamnată de instanța de fond nu sunt constituționale, cu atât mai mult cu cât bunurile ce formează obiectul infracțiunii nu intră în categoria celor care formează obiectul proprietății publice.

Instanța, prin încheierea din aceeași dată, a dispus suspendarea judecării, scoaterea dosarului de pe rol și înaintarea lui Curții Constituționale în vederea soluționării excepției.

Deoarece încheierea de sesizare nu conținea opinia instanței cu privire la excepția invocată, Curtea, făcând aplicația art. 12 alin. 4 din regulamentul său de organizare și funcționare, a solicitat completarea actului de sesizare.

Urmare solicitării Curții Constituționale, Tribunalul Bihor, conformându-se dispozițiilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, a opinat în sensul că „excepția invocată este întemeiată, iar dispozițiile art. 224 din Codul penal sunt neconstituționale”.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, au fost solicitate, potrivit Legii nr. 47/1992, puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere primit de la Guvern se contestă competența Curții Constituționale în soluționarea excepției invocate, considerând că aceasta nu este o problemă de ordin constituțional, ci o chestiune de interpretare juridică de competența instanțelor judecătorești. Pe fond se susține că atât noțiunea *obștesc* folosită în art. 145 din Codul penal, cât și categoria juridică de *avut obștesc* nu sunt contrare Constituției, această din urmă categorie având o sferă mai largă decât conceptul de *avut public*, în care se identifică doar bunurile proprietății publice.

Senatul și Camera Deputaților nu au comunicat punctul lor de vedere.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispo-

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și al art. 1, art. 3, art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 25 și art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca lipsită de obiect excepția de neconstituționalitate ridicată de Udvar Maria Laura în Dosarul nr. 1659/1993 al Tribunalului Bihor, întrucât prin Decizia nr. 33 din 26 mai 1993, rămasă definitivă, Curtea Constituțională a constatat că art. 224 din Codul penal a fost abrogat parțial conform art. 150 alin. (1) din Constituție, art. 224 urmând a se aplica numai cu privire la bunurile prevăzute în art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată astăzi, 14 martie 1994.

PREȘEDINTE,
Victor Dan Zlătescu

zițiile art. 224 din Codul penal, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 3 și ale art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că este competentă să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate.

Cu privire la excepția invocată, Curtea constată că interpretarea constituționalității prevederilor din Codul penal referitoare la avutul obștesc a făcut obiectul Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 27 septembrie 1993. Prin decizia respectivă s-a constatat că dispozițiile din Codul penal referitoare la infracțiunile contra avutului obștesc sunt abrogate parțial potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, urmând a se aplica numai cu privire la bunurile proprietate publică prevăzute de art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice.

Ținând seama de Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1993 și de dispozițiile art. 26 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, care stipulează că interpretarea dată de plen este obligatorie pentru completul de judecată, rezultă că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 224 din Codul penal invocată de Udvar Maria Laura în Dosarul nr. 1659/1993 al Tribunalului Bihor ar urma să fie admisă. Însă se constată că prin Decizia nr. 33 din 26 mai 1993, rămasă definitivă, Curtea a constatat că art. 224 din Codul penal a fost parțial abrogat potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție și, în consecință, urmează a se aplica numai cu privire la bunurile prevăzute de art. 135 alin. (4) din legea fundamentală.

Din cele arătate rezultă că în prezent excepția de neconstituționalitate invocată de Udvar Maria Laura în fața Tribunalului Bihor este lipsită de obiect, deoarece prevederile art. 224 din Codul penal sunt abrogate parțial potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, astfel cum s-a constatat prin Decizia nr. 33/1993, mai sus citată.

Dacă, ținând seama de prevederile Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1993, s-ar admite excepția de neconstituționalitate invocată de Udvar Maria Laura în fața Tribunalului Bihor, ar însemna să se ajungă la constatarea abrogării unui text la date diferite, ceea ce este inadmisibil. De asemenea, prin faptul că, între timp, art. 224 din Codul penal a fost declarat ca parțial abrogat iar, potrivit art. 145 din Constituție, Decizia nr. 33/1993, fiind definitivă, este obligatorie, rezultă că scopul urmărit prin excepția ridicată a fost realizat, astfel încât această excepție urmează a fi respinsă ca nemaivând nici interes și nici obiect.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 96

din 21 octombrie 1994

Vasile Gionea	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Miklós Fazakas	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea recursului declarat de Ministerul Public împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 14 martie 1994.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, părțile au fost lipsă.

Procedura legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele completului dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de admitere a recursului și de casare a deciziei atacate, dezvoltând oral motivele de recurs formulate în scris.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

În fața Tribunalului Bihor, în Dosarul nr. 1659/1993, inculpata Udvar Maria Laura a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Codul penal, susținând că, raportat la prevederile imperative ale art. 150 alin. (1) din Constituție, acestea sunt abrogate implicit.

Prin Decizia nr. 19 din 14 martie 1994, Curtea Constituțională a respins ca lipsită de obiect excepția de neconstituționalitate, constatând că art. 224 din Codul penal a fost abrogat parțial conform art. 150 alin. (1) din Constituție, astfel încât textul urmează a se aplica numai cu privire la bunurile prevăzute în art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

Împotriva acestei decizii, Ministerul Public a declarat recurs, invocând următoarele motive:

1. Curtea ar fi trebuit să respingă excepția ca vădit nefondată, în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, întrucât instanța de judecată în fața căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate a opinat în sensul că „excepția este întemeiată, iar dispozițiile art. 224 din Codul penal sunt neconstituționale“.

2. Decizia este criticată pentru că soluția respingerii excepției ca lipsită de obiect este rezultatul aplicării Deciziei Curții Constituționale nr. 33/1993 și nu al examinării pe fond a cazului concret depus judecătii. În acest fel, decizia ar apărea ca nemotivată.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând decizia atacată, încheierea de sesizare, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile recurentului — Ministerul Public —, dispozițiile legale atacate ca neconstituționale raportate la prevederile Constituției, precum și cele ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Primul motiv de recurs referitor la exprimarea opiniei instanței în raport cu punctul de vedere al părții care a invocat excepția în sensul neconstituționalității art. 224 din Codul

penal și deci, a abrogării lui, nu este întemeiat, deoarece deși instanța a opinat pentru neconstituționalitatea art. 224, nu a constatat abrogarea în dispozitivul încheierii și, mai mult, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate. Rezultă că, fiind legal investită, Curtea întemeiat a procedat la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

În ceea ce privește critica referitoare la posibilitatea respingerii excepției ca „vădit nefondată“, nici această obiecție nu poate fi reținută întrucât, potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, soluția respingerii fără citarea părților pe acest temei este condiționată de unanimitatea opiniei membrilor completului de judecată în aprecierea excepției. Această regulă este nu numai de fond, în sensul că excepția în mod vădit este neîntemeiată, ci și de procedură, astfel încât, dacă aceste două aspecte nu coincid, este evident că art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 nu se poate aplica.

Nici cel de-al doilea motiv de recurs, care vizează respingerea excepției ca lipsită de obiect, nu este întemeiat, recursul neținând seama de specificul jurisdicției constituționale. Astfel, excepția de neconstituționalitate poate fi admisă sau respinsă prin decizie definitivă.

În caz de admitere a excepției, decizia Curții Constituționale produce efectele prevăzute la art. 145 alin. (2) din Constituție și la art. 26 din Legea nr. 47/1992. Astfel fiind, textul declarat ca neconstituțional sau textul anterior Constituției constatat ca abrogat — deoarece, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, este contrar acesteia — nu mai poate fi aplicat, este scos din legislație. Orice altă excepție care ar avea ca obiect textul declarat ca neconstituțional sau constatat ca abrogat urmează să fie respinsă ca lipsită de obiect, dacă soluționarea excepției s-a făcut cu citarea părților, ori ca vădit nefondată în cazul în care, pentru același motiv de fond, excepția a fost, potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, rezolvată fără citarea părților. Așa fiind, referirea la deciziile definitive anterioare nu înseamnă o lipsă de motivare în drept, ci, dimpotrivă, aplicarea consecventă a dispozițiilor constituționale și legale.

Recursul invocă și faptul că, respingând excepția ca lipsită de obiect, se închide calea sesizării Curții chiar și atunci când excepția privește un bun public, nominalizat expres în art. 135 alin. (4) din Constituție. Argumentul nu poate fi primit deoarece Curtea statuează numai asupra problemelor de drept. Constatând, în drept, că art. 224 din Codul penal, ca orice alt text în legătură cu avutul obștesc, este abrogat parțial și că urmează să se aplice numai cu privire la bunurile prevăzute în art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice, rămâne ca fiecare instanță judecătorească să stabilească dacă este vorba sau nu de astfel de bunuri și să decidă dacă textele referitoare la infracțiunile privind avutul obștesc sunt sau nu aplicabile.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c), art. 145 alin. (2) și art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și al art. 1, art. 3, art. 13 alin. (1) lit. A c), art. 25 și art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul formulat de Ministerul Public împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 14 martie 1994 pronunțată în Dosarul nr. 14C/1993.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 21 octombrie 1994.

Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 88*)

din 3 octombrie 1994

Mihai Constantinescu — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Miklós Fazakas — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent.

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr. 404 din 10 martie 1994 a Judecătoriei Baia Mare, Tămășan Dănuț Vasile a fost condamnat la un an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat în paguba avutului particular — art. 208 alin. 1, art. 209 alin. 1 lit. e) din Codul penal —, dispunându-se suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o durată de 3 ani.

Împotriva acestei hotărâri, Parchetul de pe lângă Judecătoria Baia Mare a declarat apel, solicitând completarea încadrării juridice a faptei comise de inculpat cu dispozițiile art. 224 alin. 1 din Codul penal — furt în paguba avutului obștesc.

Tribunalul Maramureș, pe rolul căruia se află cauza spre soluționare — Dosarul nr. 1408/1994 —, prin Încheierea din 19 iulie 1994 a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 224 alin. 1 din Codul penal, invocată de Tămășan Dănuț Vasile.

Din încheiere rezultă că Tămășan Dănuț Vasile a ridicat excepția de neconstituționalitate cu motivarea că, potrivit Constituției „atât proprietatea publică cât și proprietatea privată sunt la fel ocrotite de lege, necunoscându-se altă formă de proprietate pentru a deveni incidente dispozițiile din Codul penal referitoare la avutul obștesc“.

În legătură cu excepția invocată, deși tribunalul „împărtășește opinia exprimată prin sentința apelată în sensul că prevederile constituționale referitoare la avutul public nu pot fi extinse la patrimoniul privat al regiilor autonome“, apreciază că instanța competentă de a rezolva excepția de neconstituționalitate este Curtea Constituțională și, ca atare, a suspendat judecata și a înaintat dosarul.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actul de sesizare, raportul întocmit în cauză, dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a mai fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a art. 224 alin. 1 din Codul penal, iar prin Decizia nr. 33 din 26 mai 1993, definitivă prin Decizia nr. 63 din 4 noiembrie 1993, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 30 noiembrie 1993, s-a constatat că art. 224 din Codul penal a fost abrogat parțial potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție și, în consecință, acesta urmează a se aplica numai cu privire la bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice.

În conformitate cu art. 145 alin. (2) din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii. În speță, excepția a fost ridicată la 19 iulie 1994, dată posterioară celei de 4 noiembrie 1993, când Curtea constatase prin decizie definitivă, și deci obligatorie, că dispozițiile art. 224 din Codul penal sunt abrogate parțial, situație în care excepția nu mai poate fi reiterată. De aceea excepția de față fiind lipsită de obiect, urmează a fi respinsă ca vădit nefondată.

*) Definitivă prin nerecurare.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 224 din Codul penal, invocată de Tămășan Dănuț Vasile în Dosarul nr. 1408/1994 al Tribunalului Maramureș.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 3 octombrie 1994.

PREȘEDINTE,

dr. Mihai Constantinescu

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 89*)

din 3 octombrie 1994

Mihai Constantinescu — președinte
Miklós Fazakas — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, având în vedere actele dosarului, reține următoarele:

Regia Autonomă „Administrația Portului Constanța” a chemat în judecată Societatea Comercială „Compania Română de Pescuit Oceanic” — S.A. Tulcea solicitând obligarea părții la plata sumei de 31.178.702 lei, reprezentând debite restante și, respectiv, a penalităților de întârziere aferente.

Litigiul face obiectul Dosarului nr. 464/1994 al Tribunalului Tulcea, iar la termenul de 16 iunie 1994, Societatea Comercială „Compania Română de Pescuit Oceanic” — S.A. Tulcea a invocat excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 393 din 20 iulie 1992. În motivarea excepției, pârâta susține că prin hotărârea respectivă s-au trecut în administrarea reclamantei unele construcții hidrotehnice, printre care și Baza de pescuit oceanic Midia, aflată până la acea dată în structura sa, încălcându-se astfel art. 107 din Constituție, art. 20 din Legea nr. 15/1990 și art. 35 din Legea nr. 31/1990.

Tribunalul Tulcea, prin Încheierea din 16 iunie 1994, a dispus suspendarea judecării și a sesizat Curtea Constituțională în vederea soluționării excepției, fără a-și exprima opinia în legătură cu aceasta.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

luând act de excepția de neconstituționalitate invocată de Societatea Comercială „Compania Română de Pescuit Oceanic” — S.A. Tulcea, în fața Tribunalului Tulcea, de

Încheierea de sesizare din 16 iunie 1994, de raportul întocmit de judecătorul desemnat în acest scop și având în vedere dispozițiile art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

examinând excepția de neconstituționalitate se constată că aceasta se referă la neconstituționalitatea Hotărârii Guvernului nr. 393 din 20 iulie 1992. Cu privire la competența Curții de a soluționa excepția invocată, este de menționat că prin Decizia nr. 5 din 17 ianuarie 1994, definitivă prin nerecurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 10 martie 1994, Curtea a statuat că nu intră în competența sa verificarea constituționalității hotărârilor Guvernului, asupra legalității acestora urmând să se pronunțe instanțele judecătorești, în esență pentru următoarele motive:

— atribuțiile Curții Constituționale sunt expres și limitativ menționate în art. 144 lit. c) din Constituție care se referă doar la controlul constituționalității „legilor și a ordonanțelor”, dispoziție preluată și în art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992;

— termenul *lege* privește actul legislativ adoptat de Parlament și promulgat de Președintele României, iar termenul *ordonanță*, actul adoptat pe baza unei delegări legislative;

— hotărârile Guvernului pot fi atacate doar în fața instanțelor judecătorești, îndeosebi pe calea contenciosului administrativ.

Aceste considerente care fundamentează Decizia nr. 5/1994, consacrate în practica jurisdicțională a Curții Constituționale, subzistă și în speța de față, întrucât nu există nici un element nou care să le infirme și deci să facă necesară reconsiderarea lor. De aceea, excepția urmează a fi respinsă ca vădit nefondată.

*) Definitivă prin nerecurare.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 393/1992, invocată de Societatea Comercială „Compania Română de Pescuit Oceanic” — S.A. Tulcea în Dosarul nr. 464/1994 al Tribunalului Tulcea.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința din 3 octombrie 1994.

PREȘEDINTE,
dr. Mihai Constantinescu

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****cu privire la modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 283/1993**

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Anexa nr. 3 — Nomenclatorul specializărilor din învățământul superior de lungă durată — la Hotărârea Guvernului nr. 283 din 21 iunie 1993 privind unele măsuri referitoare la desfășurarea învățământului în anul școlar (universitar) 1993/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 22 iulie 1993, se modifică pentru învățământul superior medico-farmaceutic și va avea următorul cuprins:

Profilul	Specializarea	Durata studiilor (ani)	Titlul obținut
Farmacie	Farmacie	5	Licențiat în farmacie
Medicină	Medicină generală	6	Doctor-medic
	Stomatologie	6	Doctor-medic stomatolog

Art. 2. — Titlurile obținute de absolvenți, potrivit prezentei hotărâri, nu reprezintă titluri științifice. Această prevedere va fi înscrisă în diplomele eliberate absolvenților.

Art. 3. — Absolvenții tuturor instituțiilor de învățământ superior din rețeaua Ministerului Învățământului, inclusiv cetățenii străini, primesc, începând cu promoția 1994, diplome redactate numai în limba română.

Art. 4. — Diplomele eliberate în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 687 din 7 octombrie 1994 se anulează, absolvenții respectivi urmând să primească diplome în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri.

Art. 5. — Prezenta hotărâre se aplică începând cu absolvenții promoției 1994.

Hotărârea Guvernului nr. 687/1994 și orice dispoziții contrare prezentei hotărâri se abrogă.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Iulian Mincu

p. Ministrul învățământului,
Sorin Ionescu,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind garantarea contractului de achiziționare a apei grele necesare pentru punerea în funcțiune a Unității nr. 1 de la Centrala Nuclearo-electrică Cernavodă, încheiat între Regia Autonomă de Electricitate „Renel” și AECL — Canada

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se autorizează Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior ca, prin derogare de la anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 293/1992, să propună, conform legii, garantarea în proporție de 100%, în favoarea Regiei Autonome de Electricitate „Renel”, a contractului de închiriere, cu opțiune de cumpărare, încheiat de Regia Autonomă de Electricitate „Renel” cu AECL — Canada

pentru 350 tone apă grea, în limita sumei de 79,275 milioane dolari S.U.A. în vederea emiterii garanției de către Ministerul Finanțelor.

Art. 2. — În condițiile în care Regia Autonomă de Electricitate „Renel” optează pentru cumpărarea cantității de apă grea menționate la art. 1, sursa de finanțare se va asigura din bugetul de stat.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
p. Ministrul industriilor,
Alexandru Stănescu,
secretar de stat

București, 18 noiembrie 1994.
Nr. 808.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.